

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ז' נִיסָן:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיְיִמִּי:

וְכֵן שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, עָלִיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁנֶּשְׂא בַת פְּרָעָה וְנָשִׁים נְכָרִיּוֹת רַבּוֹת, בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲלֶה עַל הַדַּעַת, שֶׁהָיָה מִהַיֵּצֵר הָרַע הַגְּשָׁמִי, כִּי הָיָה חֲכָם אֲמֵת, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (מְלָכִים א ה): "וַיַּחֲכֶם מִכָּל הָאָדָם" וְכוּ'. וְכָבֵד מְנַח כָּלֵל בִּיְדֵינוּ, שְׁמִי שֶׁהוּא חֲכָם אֲמֵת קִצָּת, אֵינּוּ נֶחְשָׁב אֲצִלּוֹ זֹאת הַתְּאַוָּה לְשׁוֹם נִסְיוֹן. אֲפִלּוֹ אִם תִּתְבַּע אוֹתוֹ אִשָּׁה יָפָה בְּמָקוֹם סֵתֵר, שֶׁיְהִיָּה בְּיָדוֹ לְמִלְאֵת הַתְּאַוָּה, הוּא אֲצִלּוֹ רַק שְׁטוּת וְשִׁנְעוֹן, וְאֵינּוּ נֶחְשָׁב לוֹ לְנִסְיוֹן כָּלֵל. וְכֵן שֶׁנֶּאֱמַר בַּתוֹרָה שְׁבַח יוֹסֵף הַצַּדִּיק שֶׁעָמַד בְּנִסְיוֹן, יֵשׁ בָּזָה סוּד. וְעַקֵּר הַנִּסְיוֹן בְּבַחֲיָנָה הַנִּ"ל, בְּבַחֲיָנַת הַמִּתְקַת הַגְּבוּרוֹת, לְנִצְחַת הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁל מַעֲלָה. אֲבָל לֹא לְנִצְחַת הַיֵּצֵר הָרַע הַגְּשָׁמִי, שֶׁזֶּה אֵינּוּ נִסְיוֹן כָּלֵל. וְכֵן מֵה שֶׁפָּגַם שְׁלֵמָה, לֹא הָיָה רַק בְּבַחֲיָנָה זוֹ כִּנְ"ל:

וְעַל כֵּן, מִי שֶׁיֵּשׁ עָלָיו דֵּינִים, חֵם וְשְׁלוֹם, וַיֵּשׁ לוֹ אֵיזָה צָרָה רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ, צָרִיד לְרֵאוֹת וּלְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהַנְצִיל מִהַיֵּצֵר הָרַע אֲזוֹ. כִּי עַקֵּר הַיֵּצֵר הָרַע הוּא מִהַדֵּינִים, כִּי אֲפִלּוֹ הַיֵּצֵר הָרַע הָעֵב וְהַגְּשָׁמִי שֶׁל עֲכִירוֹת הַדָּמִים, בּוֹדְאֵי יֵשׁ לוֹ שֶׁרֵשׁ לְמַעֲלָה הַיְמָנוּ, וְזֶה הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁלְמַעֲלָה מְמַנּוּ, יֵשׁ לוֹ גַּם כֵּן שֶׁרֵשׁ, כִּי יֵשׁ כִּמְהָ בְּחִינּוֹת בֵּיּצֵר הָרַע*. וַיֵּשׁ יֵצֵר הָרַע, שֶׁאֵינּוּ מְגַשֵּׁם כָּל כָּף, שֶׁאֵינּוּ מַעֲכִירַת הַדָּמִים, אֲדָּהּ הוּא בְּחִינַת קְלָפָה דְקָה. וְגַם זֶה הַיֵּצֵר הָרַע, אֵינּוּ הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁל הַקְּדוּשִׁים בְּעֵלֵי חֲכָמָה וְדַעַת, כִּי אֲצִלָּם הוּא רַק הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁלְמַעֲלָה, שֶׁהוּא מְלֹאֵךְ הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא בְּחִינַת גְּבוּרוֹת וְדִינִים. וְהוּא תַכְלִית הַשְּׁרֵשׁ הָעֲלִיוֹן, שֶׁל כָּל הַיֵּצֵרִים רָעִים, מִהַיֵּצֵר הָרַע הָעֲלִיוֹן, עַד הַיֵּצֵר הָרַע הַתַּחְתּוֹן

הַמְגִישִׁים וְהַמְזַהֲרִים הַשׁוֹטֵה וְהַפֹּתִי וְהַסֹּכֵל, עֲכִירַת הַדְּמִים. עַל־כֵּן, כְּשֵׁישׁ עַל אָדָם דִּינִים, מֵאַחַר שְׂמַת־גִּבּוֹר עָלָיו גְּבוּרוֹת וְדִינִים, שֶׁהוּא הַשֶּׁרֶשׁ שֶׁל כָּל הַיִּצָר הָרָע, עַל־כֵּן אִזּו מִתְגַּבֵּר עָלָיו מְאֹד הַיִּצָר הָרָע שְׁלוֹ, וְצָרִיךְ הַשְׂתַּדְּלוֹת וְהַתְּחִזְקוֹת עַל זֶה.

*גַּם בְּעֵינֵי הַהִתְקַרְבוֹת עֲצָמוֹ לְהַשִּׁים יִתְבָּרַךְ, יֵשׁ יִצָר הָרָע גָּדוֹל. (כְּלוּמַר, שְׁלִפְעָמִים רַבּוּי הַהִתְלַהֲבוֹת חוּץ מִהַמִּדָּה הוּא מִהַיִּצָר הָרָע, כִּי זֶהוּ בְּחִינַת "פֶּן יִהְרָסוּ" וְכַמְבָּאָר גַּם בְּמָקוֹם אַחֵר (בַּלֻּק"ת ס"ה ה' אֹת ז' וּבְס"י ט') כִּי יֵשׁ יִצָר הָרָע גָּדוֹל, כְּשֶׁמִּתְחִיל לְהִתְקַרֵּב לְהַשִּׁים יִתְבָּרַךְ. וְעַל־כֵּן בְּשַׁעַת מִתֵּן תּוֹרָה, הִזְהִיר הַשִּׁים יִתְבָּרַךְ לְמִשְׁחָה (שְׁמוֹת י"ט): "יִרַד הָעֵד בְּעַם פֶּן יִהְרָסוּ אֵל ה' לְרֵאוֹת". כִּי יִשְׂרָאֵל הָיוּ אִזּו בְּמַעֲלָה גְּדוֹלָה, וְהִצְרִיכוּ לְהִזְהִירָם מִהַיִּצָר הָרָע שֵׁישׁ בְּהִתְקַרְבוֹת לְהַשִּׁים יִתְבָּרַךְ.

וְתִדַע, שֶׁהַיִּצָר הָרָע שֶׁל רַב הָעוֹלָם, שֶׁהוּא עֲכִירַת הַדְּמִים, הוּא שְׂטוּת וְשִׁגְעוֹן וְסִכְלוּת גָּדוֹל, כְּמָה שֶׁאָמְרוּ (סוֹטָה ג'): 'אִין אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה אֶלָּא אִם כֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׂטוּת'. כִּי בְּאֵמַת יֵשׁ רוּחַ שְׂטוּת שֶׁל עֲבָרָה, שֶׁהוּא חָכָם גָּדוֹל יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם, וְאִף־עַל־פִּי־כֵן הוּא רוּחַ שְׂטוּת. אֵךְ זֶה הָרוּחַ שְׂטוּת שֶׁל רַב הָעוֹלָם, הוּא שְׂטוּת מִמָּשׁ, אֲוִיל פִּתִּי וּמִשְׁגָּע. וְהֵלֵא תִרְאֶה, שֵׁישׁ כְּמָה בְּנֵי אָדָם שֵׁישׁ לָהֶם הִרְהוּרֵי עֲבוּדָה־זָרָה, וַיֵּשׁ שְׁבִשְׁעָה שְׁעוּמֵד לְהַתְּפַלֵּל בָּא לְנִגְדּוֹ דְּמוּת עֲבוּדָה־זָרָה. וְאִף שִׁיּוּדַע בְּעֲצָמוֹ שֶׁאִין בָּהּ מִמָּשׁ, אִף־עַל־פִּי־כֵן מִתְגַּבֵּר עָלָיו מְאֹד, וּמְצַטִּיר וְעוֹמֵד לְפָנָיו זֶה הַדְּמוּת, וְקָשָׁה לוֹ מְאֹד לְהַעֲבִיר זֹאת מִדְּמִיוֹנוֹ וּמִחֲשִׁבֹתוֹ. וְעַתָּה רִאֵה, הֵי שֶׁלָּךְ שְׂטוּת גָּדוֹל וְשִׁגְעוֹן יוֹתֵר מִזֶּה.

וּבְוִדְאֵי מִי שְׂמַת־גִּבּוֹרִים עָלָיו אֵלּוֹ הַדְּמִיוֹנוֹת, קָשָׁה לוֹ מְאֹד לְהִנָּצֵל מֵהֶם, וּלְהַעֲבִירָם מִמִּחֲשִׁבֹתוֹ. וְכָל מֵה שְׂמַת־גִּבּוֹר וּמִנְעִנֵעַ וְזוֹרֵק רֵאשׁוֹ הִנָּה וְהִנָּה, מִתְגַּבֵּרִים עָלָיו הַדְּמִיוֹנוֹת אֵלּוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר. כִּי זֶה טָבַע וְסִגְלַת שֶׁל אֵלּוֹ הַיִּצָרִין

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתסח - אמר מוהר"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שיהיה מצוה רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

הָרָעִים הַמְּזַהְמִים, כָּל מֵה שְׂרוּצִים לְהַתְגַּבֵּר עַל אֱלֹהֵי הַמַּחְשָׁבוֹת,
יֹתֵר וְיֹתֵר הֵם מִתְגַּבְּרִים. כִּי הוּא כִּמוֹ שְׂאָדָם בּוֹרַח מִדְּבַר,
וּמִסְתַּכֵּל מִן הַצַּד כְּלֹא־חֵר יָד עַל זֶה הַדְּבָר שְׂבָרַח מִמֶּנּוּ, וְאִזִּי הַדְּבָר
הַזֶּה מִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּיֹתֵר, כִּי לֹא הִסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִזֶּה, רַק אֲדַרְבָּא
שְׂמִסְתַּכֵּל בְּכָל פַּעַם לְאַחֲרָיו עַל זֹאת הַמַּחְשָׁבָה, וְהֵבִין זֶה. וְכִמוֹ
שִׂידוּעַ לְכָל מִי שֶׁנִּלְכַּד בָּזֶה, וַיֵּשׁ לוֹ אֱלֹהֵי הַמַּחְשָׁבוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.
וּבָזֶה יָכוֹל כָּל אָדָם לְהִבִּין שֶׁהוּא שְׂטוּת וְשִׁנְעוֹן גָּדוֹל, וְהוּא רַק
מִעֲכִירַת הַדְּמִים, מִעֲכִירַת וּבְלָבוֹל הַמַּח.

כִּי זֶה יְדוּעַ לְכָל, שֶׁעֲבוּדָה זָרָה אֵין בָּהּ מִמָּשׁ, וְאִם-עַל-פִּי-כֵן קָשָׁה
לוֹ מְאֹד לְסַלֵּק מִחֲשַׁבְתּוֹ מֵהֶם, מִחֲמַת שְׂכָבָר נִתְעַכֵּר
וְנִתְבַּלְבֵּל מִחוּ מְאֹד. כֵּן אֱלֹהֵי הַתְּהוֹרִי זְנוּת שִׁישׁ לְרַב הָעוֹלָם,
בְּפָרְט כְּשֶׁרוֹאֶה בְּעֵינָיו, כְּגוֹן בְּעֵת שֶׁנִּזְדַּמַּן לְפָנָיו אִשָּׁה, וְכִשְׁהוּא
רוֹצֵה לְהִיזוֹת אִישׁ כָּשֵׁר, וְאֵינוֹ רוֹצֵה אֱלֹהֵי הַתְּהוֹרִים, וְאִזִּי מְנַעֲנַע
רֹאשׁוֹ, וְרוֹצֵה לְסַלֵּק הַמַּחְשָׁבוֹת אֱלֹהֵי מִמֶּנּוּ, וְיֹתֵר וְיֹתֵר הֵם
מִתְגַּבְּרִים עָלָיו כִּנ"ל. וּבְאַמַּת מִי שִׁישׁ לוֹ דַּעָה, הוּא אֶצְלוֹ שְׂטוּת
גָּדוֹל, וְאֵינוֹ נִחְשָׁב אֶצְלוֹ לְשׁוֹם מַעֲלָה, מֵה שֶׁאֵינוֹ נוֹפֵל עָלָיו
הַתְּהוֹר מִזֶּה, וְאֵינוֹ צָרִיךְ כְּלָל לְזָרֵק וּלְנַעֲנַע רֹאשׁוֹ כְּלָל. וְכִמוֹ
שֶׁאֶצְל רַב בְּנֵי אָדָם הוּא שְׂטוּת וְשִׁנְעוֹן אֱלֹהֵי הַתְּהוֹרִי עֲבוּדָה זָרָה,
כֵּן אֶצְלוֹ שְׂטוּת הַתְּהוֹרִי זְנוּת. וְעַל כֵּן אֵיתָא בְּזוֹהַר (קְדוּשִׁים פ"ד):
שְׂרַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי כַּד חָזָא נְשִׁין שְׂפִירִין, אָמַר: "אַל תִּפְּנוּ אֶל
הָאֱלִילִים". כִּי הֵם בְּחִינַת אֱלִילִים, וְכִמוֹ שֶׁהַתְּהוֹרִי עֲבוּדָה זָרָה הֵם
שְׂטוּת נִגְלָה לְכָל הָעוֹלָם, כֵּן אֱלֹהֵי הַתְּהוֹרִי זְנוּת הֵם שְׂטוּת
וְשִׁנְעוֹן.

עַל כֵּן עֵקֶר הַתִּקְוָה, מִי שְׂכָבָר נִלְכַּד בָּזֶה, וַיֵּשׁ לוֹ אֱלֹהֵי
הַמַּחְשָׁבוֹת, הֵן הַתְּהוֹרִי זְנוּת, הֵן הַתְּהוֹרִי עֲבוּדָה

זָרָה, חֶם וְשָׁלוֹם, אֵין לוֹ תִקְנָה, רַק שִׁיקְדֵשׁ וַיִּטְהַר גּוֹפוֹ, כִּדִּי שִׁיזְדַּכֵּךְ וַיִּטְהַר דָּמָיו. וַיִּלֶּךְ אֶצֶל חַכְמֵי הָאָמֶת, וַיִּזְרַח לוֹ דַּרְכֵי הַתְּשׁוּבָה, דַּרְכֵי הַחֲכָמָה, עֲצוֹת נְכוֹנוֹת עַל כָּל דְּבָר. אָז יִכְנַע לְבָבוֹ הָעָרֶל, וְשָׁב וּרְפָא לוֹ. אֲבָל כָּל זְמַן שֶׁעָדִין לֹא נִתְקַדֵּשׁ וְנִטְהַר גּוֹפוֹ, אֵין שׁוֹם תִּקְנָה מֵה שְׂמֵת־גִּבֹּר וּמִתְאַמֵּץ, וַיֵּשׁ לוֹ יְסוּרִים גְּדוֹלִים, לְסֵלֶק הַמַּחֲשָׁבָה כִּי יוֹתֵר וַיִּזְתֵּר הֵם מִתְּגַבְּרִים כַּנִּלְל:

גַּם עֲצוּבוֹת הוּא מְזִיק מְאֹד, וְנוֹתֵן כַּח לְזֶה הַיִּצָר הָרַע הָעֵב הַנְּשָׁמִי. עַל כֵּן אֲדַרְבָּא, אִם רוּצָה לְהִיטֵי יִרְאָה ה', וְרוּצָה לְהַתְּפַלֵּל, וְאֵינוֹ רוּצָה בְּאֵלוֹ הַמַּחֲשָׁבוֹת רָעוֹת, צָרִיךְ שְׁלֹא לְהַשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם כָּלֵל, וְשְׁלֹא יִכְפַּת לָהּ מֵה שֶׁעוֹמְדִים לְפָנָיו, וְרַק יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ בַּמָּה שֶׁהוּא עוֹסֵק, בַּתּוֹרָה אוֹ תְּפִלָּה אוֹ מִשָּׂא וּמִתָּן, וְלֹא יִשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם כָּלֵל. וְכִמוֹ שֶׁשִּׁמְעֵתִי מַעֲשֶׂה בְּאֶחָד שֶׁבְּשָׁעָה שֶׁעָמַד לְהַתְּפַלֵּל, הָיָה מְזַדְּמָן וְעוֹמֵד לְפָנָיו בְּדַמְיוֹנוֹ עֲכו"ם עָרֶל, וְהָיָה לוֹ יְסוּרִים גְּדוֹלִים מְזִיחַ, וְכָל מֵה שֶׁרָצָה לְהַתְּגַבֵּר וְלְסֵלֶק הַמַּחֲשָׁבָה, הַתְּגַבְּרָה עָלָיו יוֹתֵר. וַיַּעַץ לוֹ חָכְם, שְׁלֹא יִכְפַּת לָהּ, וַיַּעֲמֵד הָעֲכו"ם, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ וַיִּתְּפַלֵּל, וּבְזֶה יִסְתַּלֵּק מִמֶּנּוּ. אֲךָ זֶה עֲצָה לְפִי שָׁעָה, כָּל זְמַן שֶׁלֹא נִתְקַדֵּשׁ גּוֹפוֹ עָדִין. וְהַעֲקָר לְקַדֵּשׁ וְלִטְהַר עֲצָמוֹ כַּנִּלְל, וַיִּלֶּךְ לְחָכְם, וַיִּתֵּן לוֹ עֲצָה נְכוֹנָה עַל כָּל דְּבָר כַּנִּלְל:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

ד גַּם בְּעֵינֵי הַהַתְּקַרְבוֹת עֲצָמוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יֵשׁ יִצָר הָרַע גְּדוֹל, הֵינוּ שֶׁלְּפָעָמִים רַבּוּי הַהַתְּלַהֲבוֹת חוּץ מִהַמְּדָה הוּא מִהַיִּצָר הָרַע וְזֶה בְּחִינַת: "פֶּן יִהְרָסוּ לְעֵלֶת אֵל ה'" (שְׁמוֹת י"ט כ"א). וְצָרִיכִין לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים לְהַנְצִיל גַּם מִזֶּה:

ה מי שיש עליו דינים חם ושלום ויש לו איזה צרה רחמנא לצלן

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתע - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שד"ק צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

צָרִיךְ לְרֹאוֹת לְהַתְגַּבֵּר וְלְהַתְחַזֵּק אֲזוּ בְיוֹתֵר לְהַנְצִיל מִהֵיֶצֶר הָרָע.
כִּי אֲזוּ מִתְגַּבֵּר עָלָיו הֵיֶצֶר הָרָע בְּיוֹתֵר, כִּי עֵקֶר שָׂרֵשׁ כָּל הֵיֶצֶרִין
רָעִים הוּא גְבוּרֹת וְדִינִים:

וַיֵּשׁ בְּנֵי אָדָם שְׂיֵשׁ לָהֶם הַרְהוּרֵי נְאוּף חַם וְשָׁלוֹם וּמִתְגַּבְּרִים
עֲלֵיהֶם בְּיוֹתֵר בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וַיֵּשׁ שְׂבֻשָׁעָה שְׁעוֹמֵד לְהַתְּפַלֵּל
מִזְדַּמְנִים לְפָנָיו דְּמִיּוֹנוֹת, כְּאֵלוֹ עוֹמֵד לְפָנָיו דְּמוֹת עֲבוּדָה זָרָה אֲזוּ
שָׂאֵר דְּמִיּוֹנֵי רָעִים, וּמְבַלְבְּלִים אוֹתָם מְאֹד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וַיֵּשׁ
לָהֶם יִסּוּרִים גְּדוֹלִים מֵהֶם. וְרוֹצִים לְהַתְגַּבֵּר מְאֹד לְהַעֲבִיר אוֹתָם
הַמַּחְשָׁבוֹת מִדַּעְתָּם וְזוֹרְקִים רֵאשִׁים הֵנָּה וְהֵנָּה, אֲבָל דַּע שְׂכָל מֶה
שְׂיֵשׁ לָהֶם יִסּוּרִים יוֹתֵר וְכָל מֶה שֶׁהֵם מִתְגַּבְּרִים בְּיוֹתֵר לְהַעֲבִירָם
מִדַּעְתָּם, אֲזִי אֵלוֹ הַבְּלִבּוֹלִים וְהַדְּמִיּוֹנוֹת הָרָעִים מִתְגַּבְּרִים יוֹתֵר
וְיוֹתֵר. כִּי כִּךָ טַבְּעָם שְׂכָל מֶה שֶׁחֹשְׁבִים עֲלֵיהֶם יוֹתֵר לְדַחֹתָם הֵם
כְּרוֹכִים אַחֲרָיו יוֹתֵר, עַל כֵּן עֵקֶר הָעֵצָה לְבָלִי לְהַשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם כָּלֵל
וְלֹא יִכְפַּת לָהּ כָּלֵל מֶה שְׁעוֹמְדִים לְפָנָיו אֵלוֹ הַדְּמִיּוֹנוֹת וְהַרְהוּרִים
וְלֹא יִשְׁמַע אוֹתָם כָּלֵל, רַק יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ בַּמָּה שֶׁהוּא עוֹסֵק
בְּתוֹרָה אֲזוּ תְּפִלָּה אֲזוּ מִשָּׂא וּמִתָּן, וְלֹא יִשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם כָּלֵל וְלֹא יִבִּיט
לְאַחֲרָיו אִם נִסְתַּלְקוּ מִפָּנָיו רַק יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ בַּמָּה שֶׁהוּא עוֹסֵק
וּבְזֶה יִסְתַּלְקוּ מִפָּנָיו מִמִּילָא. אֲךָ זֶה הוּא רַק עֵצָה לְפִי שְׁעָה וְהָעֵקֶר
שְׂצָרִיךְ לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר גּוּפוֹ וַיִּלְךְ אֲצֵל צְדִיקֵי אֱמֶת וַיִּזְרוּ לוֹ דַּרְכֵי
הָאֱמֶת אֲזוּ יִסְתַּלְקוּ מֵעָלָיו בְּתַכְלִית:

ז עֲצָבוֹת מִזִּיק מְאֹד וְנוֹתֵן כַּח לְהֵיֶצֶר הָרָע לְהַתְגַּבֵּר, גַּם עַל־יְדֵי
עֲצָבוֹת נוֹתֵן כַּח לְאֵלוֹ הַבְּלִבּוֹלִים הַנִּ"ל שִׁיתְגַּבְּרוּ חַם וְשָׁלוֹם, עַל
כֵּן צָרִיךְ לְבָלִי לְהַתְעַצֵּב מִזֶּה שְׂיֵשׁ לוֹ בְּלִבּוֹלִים אֵלוֹ וְאֵל יִתְּרָא
וַיִּפְחַד מֵהֶם כָּלֵל רַק יִתְגַּבֵּר מְאֹד לְשַׁמַּח אֶת נַפְשׁוֹ בְּכָל דַּרְכֵי
הָעֲצוֹת הַמְּבֹאָרִים בְּמִקּוּמָם, כִּי עֵקֶר הַתְּחִיזוֹת הוּא עַל־יְדֵי

שְׂמִיחָה וְחֵדוּה בְּחֵינֵת: "כִּי חֲדוּת ה' הִיא מְעֻזָּכֶם" (נְחֻמִּיה ח' י),
 וְכִשְׂיִתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה מִמִּילָא יִסְתַּלְקוּ, רַק אֵל יַעֲמֵד הַדָּבָר לְנַפְיוֹן
 לְהִסְתַּכֵּל בְּכָל פַּעַם לְאַחֲזֹרְיוֹ אִם כָּבֵד נִסְתַּלְקוּ, רַק יִסִּיחַ דַּעְתּוֹ מֵהֶם
 לְגַמְרֵי כַּנ"ל וְהֵבֵן:

סדר תשי פו'תר"ן ה'תש"פ:

תקב (עז) הִיָּה אוֹהֵב מְאֹד אֶת הָעֲבוֹדוֹת הַפְּשׁוּטוֹת [שֶׁל הָאֲנָשִׁים
 הַפְּשׁוּטִים יֵרָאִי הַשֵּׁם] וְכוּ' וְהִיָּה אוֹהֵב מְאֹד מִי שְׂיִכּוֹל לֹאמֹר הַרְבֵּה
 תְּחַנּוּת וּבִקְשׁוֹת בְּתוֹךְ הַסְּדוּרִים הַגְּדוֹלִים וְכוּ' כַּנְדָּפָם בְּלִקּוּטֵי
 תְּנִינָא סִימָן ק"ד וְאָמַר אֲנִי מְקַנָּא אֶת ר"י חֲתָן ר"י שְׂיִכּוֹל לֹאמֹר
 הַרְבֵּה. הֵינּוּ שְׂפָה בְּרַסְלָב הִיָּה אִישׁ אֶחָד שֶׁהִיָּה רָגִיל לֹאמֹר הַרְבֵּה
 תְּחַנּוּת וְתַהֲלִים וּמְעַמְדוֹת בְּכָל יוֹם, וְאָמַר רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה
 שֶׁהוּא מְקַנָּא אֶת הָאִישׁ הַזֶּה שְׂיִכּוֹל לֹאמֹר הַרְבֵּה וְגַם הוּא בְּעֶצְמוֹ
 זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה קִדָּם שֶׁהִגִּיעַ לוֹ הַחֹלְאָת הַכְּבֵד שֶׁנִּסְתַּלַּק עַל יְדוּ,
 קִדָּם לָזֶה כָּל יָמָיו הִיָּה מְזִמֵּר זְמִירוֹת הַרְבֵּה בְּכָל שַׁבָּת וְשַׁבָּת
 וּבְמוֹצָאֵי שַׁבָּת, וּמִי שֶׁלֹּא שָׁמַע אוֹתוֹ כְּשֶׁהִיָּה מְזִמֵּר בְּשַׁבָּת אֲזַמֵּר
 בְּשַׁבָּחִין בְּלֵיל שַׁבָּת וְאַסִּידֵר לְסַעֲדָתָא בְּבִקְרָ וְכֵן שְׂאָר הַזְּמִירוֹת
 כָּל מְקַדָּשׁ וּמְנוּחָה וְשִׂמְחָה וְכוּ' לֹא שָׁמַע טוֹב מֵעוֹלָם, אֲשֶׁרִי אֲזִין
 שָׁמַעָה זֹאת, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׁמַע זֹאת לְעֵתִיד בְּעוֹלָם הַבָּא:

תקכ"א (עח) לְעֵנִין מַעֲלֵת הַמְּחַדָּשׁ בַּתּוֹרָה שֶׁהוּא תִקּוּן גָּדוֹל
 לְהַרְהוּרִים כַּמְבֹאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר (בְּלִקּוּטֵי תְּנִינָא סִימָן ק"ה). אֲנִכִּי
 שָׁמַעְתִּי מִפִּיו הַקָּדוֹשׁ כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים שֶׁהַזְּהִיר מְאֹד לְחַדָּשׁ
 בַּתּוֹרָה. וְאָמַר שֶׁהוּא תִקּוּן גָּדוֹל מְאֹד עַל הָעֶבֶר. וְאָמַר שֶׁאֵפְלוּ
 דְבוּר אֶחָד כְּשֶׁזִּכִּין לְחַדָּשׁ הוּא גַם כֵּן טוֹב מְאֹד, כִּי הוּא תִקּוּן גָּדוֹל
 מְאֹד. גַּם אָמַר שֶׁהוּא טוֹבָה לְנַשְׂמַת אֲבוֹתָיו שֶׁכָּבֵד נִסְתַּלְקוּ.
 וְאָמַר, כָּבֵד נָתַתִּי לָכֶם כַּח הַמְּדַמָּה כָּשֶׁר וְטוֹב, וְאַתֶּם רַשָּׁאִים

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתעב - אמר מוהר"ש זצ"ל "צריך לציין מקומו שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ט" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה. וְאָמַר אַתֶּם יְכוּלִים לְהַשִּׁיג בְּכַח הַמַּדְמָה שְׁלַכְּם מֵהַ
שָׂאֲנִי יְכוּל לְהַשִּׁיג בְּשִׁכּוֹל:

תקכב (עט) ספר לי מצדיק אחד ממדינת ליטא שקדם מותו הנה
באצבע צרדה כדרך העולם שמכין באצבעותיהם זו על זו אגודל
על אצבע אמה עד שנשמע קול מביניהם, ואמר בשמחה בזה
הלשון איבער גישפרינגין. כלומר שהיה בשמחה גדולה על
שקפץ ודלג על העולם הזה והבליו, אשרי לו. והיה רבנו זכרוננו
לברכה משבח מאד את הצדיק הזה שזכה לומר כך קדם מותו.
אשרי מי שמדלג וקופץ על הבלי עולם הזה ותענוגיו. גם ספר
בשם זה הצדיק דבור נאה שהיה אומר תהלים קמ"ה תהלת
השם ידבר פי, הינו כשגם פי זוכה לדבר תהלות השם, אזי בודאי
ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. הינו כי זה הצדיק היה ענו
ושפל בעיניו מאד, על-כן היה אומר מאחר ששפל כמותי זוכה
לדבר תהלות השם, על-כן בודאי ויברך כל בשר שם קדשו וכו',
הינו שבודאי יש רשות לכל בשר לכל נברא שבועולם לברך שם
קדשו, כי בודאי אינם גרועים ממני. וזה תהלת השם ידבר פי,
על-כן בודאי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד כנ"ל:

תקכג (פ) פעם אחת עמדת לפניו כשתקנו מלבוש שלו, הינו
שתפרו תחת מלבוש עורות ארנבת לימי החורף. אמר לי אז,
שבכל עת שהאדם לובש מלבוש חדש נאה, נעשה בו שנוי
שנשתנה פניו בעת שנשתנה לבישת המלבוש. ואפלו אם יהיה
אותו האדם חכם הגדול שבגדולים, ואפלו אם יהיה עשיר מפלג
שאיין המלבוש חשוב אצלו כל כך, ואפלו מלך, אף-על-פי-כן בכל
עת שלובש מלבוש חדש בהכרח שיהיה בו שנוי, שנשתנה פניו
ונעשה בו שנויים בתנועותיו על-ידי-זה:

תקכד (פא) שְׁמַעְתִּי מִפִּי הַקָּדוֹשׁ שֶׁאָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זְכוּרוֹנוֹ לְבָרָכָה בְּשִׁהְיָה הַמַּלְבוּשׁ שְׁלוֹ לֹא תִפּוֹר כָּרְאוּי, בְּדֶרֶךְ הַחִיּוּטִים שֶׁלְפָעָמִים מִקְלָקְלִין הַמַּלְבוּשׁ בְּתַפִּירָתָם, הִיָּה מִצְוָה לַעֲשׂוֹת לַעֲצֹמוֹ פְּדִיוֹן:

סֵדֶר לְקוּפֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

ז וַיֵּשׁ כַּמָּה בְּחִינוֹת בְּרַע־עֵין: יֵשׁ שְׁעֵינוֹ צָרָה בְּהַתְנַשְּׂאוֹת שֶׁל חֵבְרוֹ, וְכֵן יֵשׁ כַּמָּה בְּחִינוֹת בְּזָה, וְצָרִיךְ לְשָׁמַר אֶת עֲצֹמוֹ מִזֶּה מְאֹד, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם עֵין רָעָה עַל חֵבְרוֹ כָּלֵל. וְכֵן צְרִיכִין לְהַתְפַּלֵּל הַרְבֵּה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁיִּנְצֵל מִרַע־עֵין שֶׁל חֵבְרוֹ. וּמִי שֶׁאִינוֹ מִרְגִּישׁ בְּעֲצֹמוֹ כִּחַ לַעֲמֹד בְּנֶגֶד הַרַע־עֵין לְהַכְנִיעוֹ, הוּא צָרִיךְ לְבָרַח מִמֶּנּוּ (שם).

ח גַּם צְרִיכִין לְשָׁמַר אֶת עֲצֹמוֹ מִלְשׁוֹן הַרַע, כִּי עַל-יְדֵי לְשׁוֹן הַרַע נִפְגָּם הַזְכוּרוֹן (עי' דבור אות י). גַּם צְרִיכִין לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצֹמוֹ לְשִׂמְחָה, וְעַל-יְדֵי כָּל זֶה נִשְׁמַר הַזְכוּרוֹן הַנִּ"ל (שם; ועי' שמחה, אותיות יג יד).

ט אַף-עַל-פִּי שֶׁצְרִיכִין לְשָׁמַר הַזְכוּרוֹן לְעַנְיֵן תּוֹרָה וְעַבּוּדַת הַשֵּׁם, אָבֵל יֵשׁ גַּם מַעֲלוֹת בְּהַשְׁכָּחָה, כִּי צְרִיכִין לְהַרְגִּיל עֲצֹמוֹ לְהַשְׁכִּיחַ מִדַּעְתּוֹ כָּל הַדְּבָרִים הַמְבַלְבְּלִים אֶת הָאָדָם מִעַבּוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבַפֶּרֶט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, שֶׁכָּל הַבְּלָבוּלִים בָּאִים אָז, וְעַל-פִּי-רֹב מְבַלְבֵּל אוֹתוֹ מֵהַשְּׁעֵבֶר, שֶׁלֹּא טוֹב עֲשֶׂה בְּעַנְיֵן זֶה וּבְעַנְיֵן זֶה וְכוּ'. עַל-כֵּן צְרִיכִין לְהַרְגִּיל עֲצֹמוֹ, שֶׁתִּכַּף וּמִיד שֶׁחוֹלֵף וְעוֹבֵר הַדְּבָר, יַעֲבִיר וַיִּסַּק אוֹתוֹ מִדַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי וַיִּסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִזֶּה לְגַמְרֵי, וְלֹא יִתְחִיל לְחַשֵּׁב עוֹד בְּמַחְשַׁבְתּוֹ בְּעַנְיֵן זֶה כָּלֵל, וּבַפֶּרֶט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. וְכֵן כָּל דְּאֲגוֹת הָעוֹנוֹת שֶׁעֹבֵר וְכָל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַם, הַכֹּל צָרִיךְ לְהַעֲבִירָם וּלְהַשְׁכִּיחָם מִדַּעְתּוֹ בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וְהַעֲבֹדָה.

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתע"ז - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְאִפְלוּ בְּכָל הַיּוֹם כָּלוּ אֵין טוֹב שִׁיחֵשֵׁב בָּהֶם כָּל הַיּוֹם, רַק בְּשָׁעָה
מִיַּחַדָּת שְׂרוּצָה בְּכוּנָה לְשִׁבְר לְבוּ וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ וְכוּ', שָׂאז דִּיקָא
יִזְכֹּר עֲצָמוֹ כָּל מַה שְּׁעָבַר, אֲבָל בְּשָׂאָר הַיּוֹם צָרִיךְ לְהַשְׁכִּיחַם
מִדַּעְתּוֹ, כִּדִּי שְׂיוּכַל לְעַסֵּק בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם בְּשִׂמְחָה, וּבְפָרֵט בְּשָׁעַת
הַתְּפִלָּה, בְּנִזְכָּר לְעִיל (שִׁיחֹת הַר"ן כו'). עֲנִין זְכוּרֹן הַתּוֹרָה וְשִׂכְחָתָהּ,
חַם וְשָׁלוֹם עֵין 'תְּלִמוּד תּוֹרָה', אוֹת ח. לְעוֹלָם לֹא אֲשַׁכַּח פְּקוּדֵיךְ
כִּי בָם חֵייתָנִי: זְכוּרֹן לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבָר צְוָה לְאַלְפֵי דוֹר: אֲשִׁירִי אִישׁ
שְׁלֹא יִשְׁכַּחְךָ וּבֵן אָדָם יִתְאַמֵּן בְּךָ:

סֵדֶר שִׁיחֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

וּבְאַמַּת מַאי נְפָקָא מִנָּה בְּזָה? אֲדַרְבָּא, אִם עֲכָשׁוּ הָעוֹלָם בְּדַחְקוֹת
יוֹתֵר צָרִיכִים לְבָרַח לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלְעַסֵּק בְּתוֹרָה וְעֲבוּדָה כִּי אֵין
מָקוֹם לְבָרַח מִצָּרוֹת וְיִסּוּרֵי עוֹלָם הַזֶּה רַק אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאֶל
הַתּוֹרָה כִּי "אָדָם לְעָמַל יוֹלָד" (אִיוב ה"ז) וְכִמוֹ שְׁכָתוֹב בַּמִּדְרָשׁ
(סְנֵהֲדָרִין צ"ט): 'אָדָם לְעָמַל יוֹלָד, אֲשִׁירִי מִי שְּׁעָמְלוֹ בַּתּוֹרָה פִּרוּשׁ
מֵאַחַר שְׂאִיךְ שִׁיחָהּ אִם יִהְיֶה עֹשִׂיר אוֹ עָנִי וְכוּ' אַף עַל פִּי כֵן
בְּיָדָי יִהְיֶה לוֹ עָמַל וְכַעַם כָּל יָמָיו כִּי צָרוֹת וְיִסּוּרֵי כָּל אָדָם רַבִּים
מְאֹד וְכִמוֹ שְׁכָתוֹב "גַּם כָּל יָמָיו כַּעַם וּמְכַאֲבוֹת" וְכוּ' (קַהֲלַת בִּכְג)
וְכִמוֹבָא בַּשְּׁל"ה (ח"ב קלח) בְּלָשׁוֹן חָרוּז: "אֵין רַגַע בְּלֹא פְגַע אֵין
שָׁעָה וְכוּ' אֵין יוֹם וְכוּ'" עַל כֵּן בְּיָדָי אֲשִׁירִי מִי שְׁבוֹרַח מִזֶּה הָעָמַל
שֶׁל פְּגַעֵי הָעוֹלָם הַזֶּה אֶל עָמַל הַתּוֹרָה, וְאִז בְּיָדָי אֲשִׁירִי וְטוֹב לוֹ
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא אֲבָל בְּזָה שְׂאוֹמֵר שְׁתֵּי יָמִים הָרֵאשׁוֹנִים
הָיָה טוֹבִים מְאֹדָה, וּבְגִדְל דְּאַגְתּוֹ וְטַרְדָּתוֹ וְצָעָרוֹ עַל פְּרִנְסָתוֹ
וּמְמוֹן בְּכָל פַּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, בְּזָה לֹא יִפְעַל כְּלוּם רַק מְבַלָּה יָמָיו
בְּצָעַר וּדְאָגָה וְכַעַם וּמְכַאֲבוֹת וּמְבַטֵּל עֲצָמוֹ מִהַתּוֹרָה וְתִפְלָה וְכוּ'
מִחֲמַת דְּאָגוֹת וְשִׁיחֹת וְשִׁטוּתִים כָּאֵלוֹ וּלְבַסּוֹף (קַהֲלַת הִי"ד):

"מֵאִמָּה לֹא יִשָּׂא בְעַמְלוֹ" כִּי (קֹהֶלֶת וִיד): "בְּהֶבֶל בָּא וּבַחֲשֵׁךְ יֵלֵךְ" וְכוּ' כִּי בְּאַמֶּת מִי שֵׁישׁ לוֹ עֵינַיִם לְרֹאוֹת וְלֵב לְהִבִּין הָאֱמֶת לְאַמְתּוֹ יִבִּין בְּשִׁכְל וְיִרְאֶה שְׁגָם בַּיָּמִים הָרֵאשׁוֹנִים הָיָה הָעוֹלָם מְלֵא דְאֲגוֹת וְטִרְדוֹת הַפְּרִנָּסָה, וְכִמוֹ שֶׁאָנוּ רוֹאִים בְּכָל הַסְּפָרִים שֶׁנִּתְחַבְּרוּ לִפְנֵי מֵאוֹת שָׁנִים שָׁרְבָם כְּכֹלֵם כּוֹתְבִים בְּהַקְדָּמוֹתֵיהֶם שֶׁהָיָה לָהֶם צָרוֹת רַבּוֹת בַּיָּמֵיהֶם וְחֶסְרוֹן כִּים וְדַחְקוֹת הַפְּרִנָּסָה הִקְשָׁה מִכָּלֵם, וְאַף עַל פִּי כֵן חֲבָרוּ סְפָרִים קְדוֹשִׁים הַרְבֵּה כִּי (קֹהֶלֶת אִ"ט): "מַה שֶׁהָיָה הוּא שֶׁיְהִיָּה" וְכוּ' וְהַכֹּלֵל שְׁגָם בַּיָּמִים הָרֵאשׁוֹנִים הָיָה הָעוֹלָם מְלֵא דְאֲגוֹת פְּרִנָּסָה כְּמוֹ שֶׁכָּתַב שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם (קֹהֶלֶת בִּכֹּג): "גַּם כָּל יָמָיו כֶּעֶם וּמְכֹאֲבוֹת" וְכוּ' וְכִתִּיב "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד קֶצֶר יָמִים וְשִׁבַּע רִגְזוֹ" וְכוּ' וְכִיּוֹצֵא כָּאֵלֶּה פְּסוּקִים הַרְבֵּה וְגַם אִזּוֹ נִדְמָה לְכָל אֶחָד שֶׁבְּצוּק הָעֵתִים כָּאֵלֶּה צְרִיכִים לְדַאֵג רַק עַל הַפְּרִנָּסָה וְעַל יְדֵי זֶה אֶבְדּוּ יְמֵיהֶם וְהָלְכוּ מִן הָעוֹלָם בְּלֹא חֲמֻדָּה וְאַף עַל פִּי כֵן נִמְצָא בְּכָל דּוֹר צְדִיקִים וִירָאִים וּכְשָׂרִים שֶׁלֹּא הִשְׁגִּיחוּ עַל זֶה וּבָרְחוּ מִן הָעֵמֶל שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה לְעֵמֶל הַתּוֹרָה וְעִבּוּדָה וְזָכוּ לָהֶם וּלְדוֹרוֹתֵיהֶם וְכוּ' אֲשֶׁרֵי לָהֶם וְכֵן עֲכָשׁוּ בּוֹדָאי הַבְּחִירָה חֲפְשִׁית וּבּוֹדָאי יֵשׁ כַּח עֵתָה גַם עֵתָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד לְבָרַח מִדְּאֲגוֹת וְשִׁיחוֹת שֶׁל צַעַר כָּאֵלֶּה, לְבָרַח מֵהֶם וּלְבַטֵּחַ בְּה' וּלְקַבֵּל עַל עַצְמוֹ עֵמֶל הַתּוֹרָה תַּחַת עֵמֶל הַמֶּר שֶׁל דְּאֲגַת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבּוֹדָאי יִפְרִנְסוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְפָרְנֵם הָעוֹלָם תָּמִיד כְּאִזּוֹ כֵּן עֵתָה אֲדַרְבָּא, הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג הָעוֹלָם בְּכָל פְּעַם יָפֵה יוֹתֵר:

סדר שְׁלֵחוֹ עֲרוּף הַיּוֹפְנִי:

(יז) יש מתירים להציל דסקי'א מליאה מעות על ידי ככר או תינוק מן הדליקה או מן הגנבים והגזלנים ודוקא לרה"י אבל לא לחצר

וְזָקָה נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתעו - צמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -

צמ"ח "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

שאינה מעורבת מצילין הספרים אפילו לחצר שאינה מעורבת ולמבוי (פי' מקום שנכנסים מהם לחצרות) שלא נשתתפו בו ובלבד שיהיו בו שלשה מחיצות ולחי: (יח) כתבו משם גאון שמותר לומר לעכו"ם להציל ספרים מן הדליקה אפילו דרך רשות הרבים: (יט) כל מה שמותר להציל מפני הדליקה מותר להציל ממים ומשאר דברים המאבדים: (כ) הגליונים שלמעלה ושלמטה ושבין פרשה לפרשה ושבין דף לדף ושבתחלת הספר ושבסוף הספר אין מצילין אותם: (כא) האפיקורסים דהיינו האדוקים בעבודת כוכבים וכן מומרים לעבודת כוכבים שכתבו להם כתבי הקודש אין מצילים אותם ואף בחול שורפן עם האזכרות שבהן: (כב) תיבה שאחז בה האור יכול לפרוס עור של גדי מצדה האחר שלא תשרף ועושים מחיצה בכל הכלים להפסיק בין הדליקה אפילו כלי חרס חדשים מלאים מים שודאי יתבקעו כשתגיע להם הדליקה דגם כיבוי מותר: הגה במקום פסידא (מרדכי פרק כ"ב): (כג) טלית שאחז בה האור פושטה ומתכסה בה ואינו חושש אם תכבה ויש מי שאומר שצריך שלא יתכוין לכך: הגה מותר לכפות קערה על הנר שלא תאחוז בקורה (טור ועיין לעיל סימן רע"ז סעיף ה): (כד) יש אומרים שאין יכול ליתן עליו משקין כדי שיכבה כשיגיע להם ויש אומרים שמותר לעשות כן בשאר משקים חוץ מן המים משום כיבוס ויש מתירים אפילו במים ודברי סברא שנית נראים: (כה) נכרי שבא לכבות אין צריך למחות בידו אבל קטן שבא לכבות צריך למחות בידו: (כו) יכול לומר בפני עכו"ם כל המכבה אינו מפסיד אף אם אינו מזומן כאן יכול לקרותו שיבא אע"פ שודאי יכבה כשיבא וכן כל כיוצא בזה בהיזק הבא פתאום כגון אם נתרועעה חבית של יין יכול לקרוא עכו"ם אע"פ שודאי יתקננה כשיבא: הגה וכל

הדינים הנזכרים בדיני הדליקה הני מילי בימיהם אבל בזמן שאנו שרויין בין א"י אם חשש סכנת נפשות כתבו הראשונים והאחרונים ז"ל שמותר לכבות דליקה בשבת משום דיש בה סכנת נפשות והזריז הרי זה משובח ומכל מקום הכל לפי הענין דאם היו בטוחים ודאי שאין שום סכנה בדבר אסור לכבות אבל בחשש סכנת ספק מותר לכבות אפילו הדליקה בביתו של עכו"ם וכן נוהגין [תרומת הדשן סימן נ"ח והגהות אשירי פרק מי שהוציאוהו בשם א"ז] ודוקא לכבות הדליקה דהוי מלאכה שאינה צריכה לגופה ויש סכנה אם לא יכבה אבל אסור לחלל שבת כדי להציל (ממוזן) ואם עבר וחילל צריך להתענות ארבעים יום שני וחמישי ולא ישתה יין ולא יאכל בשר ויתן במקום חטאת י"ח פשיטים לצדקה ואם ירצה לפדות התענית יתן בעד כל יום שנים עשר פשיטים לצדקה (פסקי מהרא"י סימן ט') ועיין בטור יורה דעה מהלכות נדה סימן קפ"ה: (כז) גחלת המונחת במקום שרבים ניזוקים בה יכול לכבותה בין אם היא של מתכת בין אם היא של עץ והרמב"ם אוסר בשל עץ:

סימן שלה (א) חבית שנשברה מצילין ממנה מזון שלש סעודות אפילו בכלים הרבה דאלו בכלי אחד אפילו מחזיק מאה סעודות מציל ואומר לאחרים בואו והצילו לכם ובלבד שלא יספוג דהיינו שלא ישים הספוג במקום היין לחזור ולהטיפו גזירה שמא יסחוט ואפילו אם יש לו בית אחיזה דליכא חשש סחיטה אסור שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול ולא יטפח בשמן להכניס ידו ולקנחה בשפת הכלי: הגה ויש אומרים דוקא חבית שנשברה שבהול ואם יציל חיישינן שיתקננה אבל אם נסדק ועביד טיף טיף שאינו בהול כל כך מותר להציל בכלים לקלוט ולצרף (הגהות מרדכי ותוספות פרק כ"כ והגהות מיימוני פכ"ב) ויש אומרים דכל זה לא מיירי אלא להציל מחצר לחצר אבל לבית אחר שעירב עמו מצילין בכל ענין כמו

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתע"ח - צמח מנחה רנ"ח זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ז" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שנתבאר לעיל גבי דליקה (פסקי מהרא"י סימן קצ"ו):

סדר לקוטי תפלות היומיומי:

תתקמד: מרא דעלמא כלא, זכני לכנס באמת לכף זכות, באפן שאזכה מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת זכני בזכות כל הצדיקים האמתיים שהיו בכל דור ודור, ובזכות כל הצדיקים האמתיים שבדור הזה ועזרני, והושיעני ולמדני והורני בכל עת עצות אמתיות, באפן שאזכה לשמח את נפשי בכל עת על ידי דרכי התורה הזאת ולבלי להניח את העצבות והמרה שחורה לכנס בי ולא לגע בי כלל, רק אזכה להיות בשמחה תמיד באמת בכל לב ונפש ותתן שמחה בלבי על ידי דרכי התורה הזאת ואזכה להיות אך שמח תמיד, על ידי כל נקדה ונקדה טובה שזכיתי מעודי עד היום הזה לגרם איזה נחת רוח לפניך ותעזרני ותושיעני שאזכה גם לשמח אחרים, ותורני ותלמדני דעת ותבונה, באפן שאזכה לזה, לשמח נפשות עמה ישראל בכל עת, ולדונם לכף זכות תמיד, עד שיזכו כלם לשוב אליך באמת ובשמחה ויקים מהרה מקרא שכתוב: "ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר, ועשיתי את אשר בקחי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם", ונזכה לעבד את ה' בשמחה ולבא לפניו ברננה, ויקים מקרא שכתוב: "ישמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם", ונאמר: "אשירה לה' בחיי אומרה לאלקי בעודי יערב עליו שיחי אנכי אשמח בה' יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם, ברכי נפשי את ה' הללויה":

תפלה כא תתקמה: {מיוסד ע"פ תורה קנ"ז} יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי, שתזכני להתדבק בתורתך

הקדושה ותפתח את לבי ודעתי עד שאזכה לשמע ולהבין היטב
בלבבי את כל דברי תורתך הקדושה והטהורה והתמימה,
המשיבת נפש ומחכימת פתי ומשמחת לב ומאירת עינים
ועומדת לעד וצדקו יחדו ואזכה להרגיש היטב נפלאות נעימות
ערבת מתיקת חדושי התורה הקדושים והנוראים מאד, שגלו כל
הצדיקים האמתיים, המחייז כל העולמות ואזכה להנות ולהתענג
על ה' בדברי תורתך הקדושה, עד אשר אקוץ ואמאם בחיי עולם
הזה ובתאותיו והבלייו, ויתבטלו כל חיי עולם הזה אצלי לגמרי,
על ידי עצם ההנאה והתענוג והשעשוע שאזכה להנות ולהתענג
מדברי תורתך הקדושה והנוראה, אשר כל דבריך חיים וקיימים
נאמנים ונחמדים לעד, ונחמדים מזהב ומפז רב, ומתוקים מדבש
ונפת צופים כי באמת מרחוק נראה לי בדעתי נעימות עמקות
דברי תורתך, אשר כל דבור ודבור עולה עד אין סוף ויורד עד
אין תכלית, ומקשר ומחבר וכולל כל העולמות יחד, ונותן עצות
נפלאות לכל דרי מעלה ודרי מטה איך לזכות להפיר אותך
תתברך, ולהתדבק בך באמת "מה גדלו מעשיך ה' מאד עמקו
מחשבותיך" ואם היינו זוכים לשמע ולהטות אזנינו ולבנו היטב
לדבור אחד מתורתך הקדושה אשר גלית לנו על ידי משה עבדך,
ועל ידי כל הצדיקים האמתיים שהיו בכל דור ודור עד היום הזה
היינו מתבטלים לגמרי, אך בעזונותינו הרבים אין אנו זוכים
להכנים הדעת בלב, ולבטל תאות הלב על ידי זה, כי לבנו מלא
מחשבות חוץ, תאות ובלבולים והרהורים ועקמימות שבלב, עד
אשר לבנו רחוק מאד מדברי תורתך הקדושה, על כן אין אנו
מרגישים נעימות מתיקות אמרותיה הטהורות:

תתקמו: אנא אדון יחיד, המלמד תורה לעמו ישראל, רחם עלינו

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתפ"ג זמור מוהר"ג יצ"ל "צדק צני מלכות שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

למען שמך, ותפתח לבנו בתלמוד תורתך וזכנו שנדבק לבנו
באמת בדברי תורתך הקדושה, עד שנזכה להנות ולהתענג מאד
מדברי תורתך הקדושה עד שיהיה נמאם אצלנו על ידי זה כל חיי
עולם הזה ותאותיו והבלי ונזכה לחיים טובים וארוכים באמת
להתדבק בך ובתורתך ובמצותיך הקדושים לעולם ועד ולא נסור
מרצונך ימין ושמאל הערב נא ה' אלקינו את דברי תורתך בפינו,
ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כלנו יודעי שמך
ולומדי תורתך לשמה, עד אשר נזכה "לחזות בנעם ה' ולבקר
בהיכלו", מעתה ועד עולם אמן סלה: